

[Jens Thomsen.]

stre ikke vil medvirke til, at Andelsorganisationerne kan faa deres yderst beskedne Krav gennemført?

Angaaende Smørloven udtalte det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen i Gaar Ønsket om at faa en Videnskabsmand ansat til at gennemføre en uhildet Undersøgelse af Ernæringspørgsmaalet, saa Forbrugerne kunde faa rigtige Oplysninger. Noget saadant er sikkert paakrævet. Hvordan havde vi staaet i Husdyrfodringsspørgsmaalet, hvis vi ikke havde haft de mange solide dygtige Videnskabsmænd, lige fra Docent Fjord til Professor Lars Frederiksen og mange flere, der har gjort en stor Indsats paa disse Omraader! Det var vist allerede i 1903, det blev fastslaaet, at det er en daarlig Forretning at anvende Margarine til Kalve og Grise i Stedet for Smørfedt, men endnu i Aaret 1937 er man ikke naaet frem til Oplysning om Margarinens tilsvarende skadelige Indflydelse paa Folkesundheden.

En fransk Videnskabsmand har fremsat den Formodning, at Margarinen kan fremkalde Kræft, fordi Raastofferne gennemgaar en kemisk Hærdning med Tilsetning af Nikkel. Han hævdede, at der var en Grænse i Frankrig, hvor Befolkningen paa den ene Side brugte Margarine, men ikke paa den anden, og at Kræft var udbredt dér, hvor Befolkningen brugte Margarine, men derimod næsten ukendt paa den anden Side, hvor der ingen Margarine brugtes. En Kendsgerning er det ogsaa, at der paa en Ø som Tristan da Cunha, hvor Beboerne udelukkende ernærer sig ved Mælkeprodukter, ikke findes Kræftsygdomme. Ligeledes siger man, at Sygdommen var ukendt paa Grønland, før Fabriksernæringen kom i Anvendelse dér. Hvor meget eller lidt der ligger til Grund for disse Antagelser, tør jeg ikke udtale mig om, men det slog mig, da jeg forleden saa, at der herhjemme var godkendt en Doktorafhandling, der gik ud paa at bevise, at Kræft er en kemisk Forbindelse. Men bortset fra disse uhyggelige Perspektiver kan man ikke undgaa at lægge Mærke til, at vi i høj Grad savner Oplysninger om sund Ernæring i dette Land.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen var derimod meget forarget over, at vi vilde foretage Foranstaltninger mod Margarinen. Jeg oplyste her i Gaar, at vi her i Landet sparer en 80 000—90 000 Helaarsarbejdere om Aaret ved at bruge Margarine i Stedet for Smør. Jeg vil derfor gerne spørge det ærede Medlem, om han foretrækker Under-

støttelser og Margarinen til en saadan Arbejdsstyrke fremfor Arbejde og Smør.

Det forbavser mig, at det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling), der udtalte sig i Gaar, ikke ser den store Forskel paa almindelig Told og en Særtold som den, dansk Smør er undergivet i England. Naar det ærede Medlem afslører en saa dundrende Misforstaaelse, kan det ikke undskyldes med, at han er Frihandelsmand. Det ærede Medlem mente ogsaa, at en Frihandelsmand maa tage Konkurrencen op med Margarinen, men jeg maa paa det bestemteste hævde, at det langtfra drejer sig om en Konkurrence paa lige Fod, naar man taler om Konkurrence mellem Smør og Margarine. Skulde der stilles de samme Krav til Margarinens Raastoffer med Hensyn til Sundhedskontrol, som der stilles til Landbrugsvarerne, maatte en stor Part af Raastofferne udgaa, alle de Raastoffer, som i naturlig Form er uanvendelige til Menneskeføde. Iblant disse findes f. Eks. Hvaltran, der udgør en stor Part af Margarinens Sammensætning. Ved Hærdningsprocessen, som anvendes paa Margarinaastofferne, kan man, siger man, endog faa selvde Dyr gjort tjenlige til Menneskeføde, men saadanne Produkter kan jo paa Grund af Sundhedskontrollen heldigvis ikke komme til Anvendelse i andre Levnedsmidler, og det er derfor fuldkommen urimeligt at tale om en fri Konkurrence mellem disse to Næringsstoffer, Margarine og Smør.

Oluf Pedersen: Den højtærede Landbrugsminister mente, at jeg havde givet Udtryk for, at kun Det frie Folkeparti og Socialdemokraterne principielt var Tilhængere af Ordningerne. Dette er ikke rigtigt. Af de Udtalelser, som er fremsat af den socialdemokratiske Ordfører under Finanslovdebatten, fremgik det, at Socialdemokratiet var Tilhænger af fri Prisdannelse, og derfor vil jeg selvfølgelig ikke beskyldes Socialdemokratiet for at være Tilhænger af Ordningspolitikken. Derimod er der et andet politisk Parti her paa Rigsdagen, der ligesom Det frie Folkeparti er Tilhænger af Ordningspolitikken, og det er Kommunisterne. Disse to politiske Partier er praktisk talt paa samme Linie, og en skønne Dag vil vi sikkert faa at se, at de finder paa en Formel for, at Arbejdere og Bønder skal forene sig ved, at Kommunist og Det frie Folkeparti bliver slaet sammen, saaledes at de, der hører sammen, kommer sammen. Det fremgik ogsaa af de Udtalelser, der nu sidst blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, at med Hensyn til Tro paa